

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G.-I. P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. F.-Tașcă

Anul XIII.

No. 39

27 Iunie 1910

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.

Pentru anuierile 1 leu 1/2. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard.

*Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele
ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai
extrase sau rezumate.*

SUMARUL:

Sofia Nădejde, Alcoolismul și oftiga.
Em. Crigorovltza, Îmbunătățirea culturii porumbului.
A. Vântul, Apicultura în Indo-China.
Biserica Ghenoaia (cu două ilustrațiuni).
Teodor Popescu, În ce direcție să muncim?
Mircea D. Șerban, Uritul obiceiului de a arunca la drum.
V. S. Moșă, Lucrările agricole în Iulie.

DIN LITERATURA ROMÂNĂ:

Gh. Așchi, Grierul și furnica (cu ilustrație).

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Pentru casă nouă de zid.—Insula Creta,

SFATURI PRACTICE:

Elena M. Demetrescu, Iahnie de pește.

CRONICA:

Informațiuni. — De pe Domeniile Coroanei. — Cărți primite la
Redacție — Numerele de vacanță. — Licitațiuni.

ILUSTRAȚII:

Inundațiile din Banat.

PAGINA GLUMEATĂ:

A. Pașă, Cine numără parale, se joacă cu geamparale (cu 2 ilustrații).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 36
dela 27 Iunie 1910.

Alcoolismul și oftiga.

lucru cunoscut înmulțirea neconținută a oftigei, mai ales în orașe. Fără îndoială aerul stricat și îngrămădirea sunt prielnice acestei boli. Dar, acum de curând, d-rul Bertillon a adus înaintea societății de statistică date și dovezi că alcoolismul e foarte prielnic oftigei. Doctorul a arătat că în partea de Miazănoapte și Răsărit a Franței, unde se bea mult mai mult rachiu, oftiga e mai răspândită decât în partea mijlocie și de Miazăzi a Franței. Părțile astea sunt despărțite prin cele din urmă locuri unde se mai lucrează viță.

În țerile cu podgorii se bea mult mai puțin rachiu decât în cele unde se bea must de mere și bere. Doctorul mai aduce și alte dovezi pentru legătura între alcoolism și oftigă prin faptul că mor mult mai mulți din cârciumari de oftigă decât din ceilalți negustori, deși trăesc cam tot în acelaș chip, cu singura deosebire că vânzătorii de băuturi ori beau ori sorb mereu în plămâni spirtoasele. Cârciumarii mor de oftigă de două ori mai mulți decât ceilalți negustori. Mai mult, cârciumarii capătă multe alte boli mai curând decât ceilalți, cum sunt boli de ficat; dar asupra plămânilor alcoolul lucrează fioros. Alții: birjarii și căruțașii, de obicei sunt mult mai adesea oftigoși decât lucrătorii dela drumul de fier, cărora li se cere cumpătare. Tot d-rul Bertillon a aflat că la lucrătorii din Paris, pân la 15 și 30 de ani, mor aproape tot atâtea femei cât

și bărbați de oftigă; dar de aci în colo, bărbații mult mai des îi lovește această boală. Același lucru se'ntâmplă și'n alte orașe mari ca Viena, Berlin, etc.

Pe când, din potrivă, la sate numărul femeilor și al bărbaților atinși de oftigă e aproape acelaș. Deci e vădit că 'n orașele mari, unde bărbații sunt mai băutori, se 'mbolnăvesc și mor mai mulți de oftigă decât la sate.

Cetitorii acestei reviste văd cum, pe fiecare zi, știința aduce fapte și dovezi nouă spre a învederă ce dușman îngrozitor e alcoolismul. Am spus și dovedit, de atâtea ori, ca să nu se creadă că băuturile sunt stricătoare numai dacă beai mult. Nu, orice picătură de alcool e otravă; bine nu fac nici odată, dar reu și nenorociri totdeauna. Știm că nu toți oamenii în vârstă se pot desbărâ de băuturi; de aceea trebuie stăruit asupra copiilor și tinerilor; trebuie să le dovedim cu pilde toate boalele și nenorocirile aduse de băuturi. Numai prin stăruinți neîncetate vom putea izbândi a îndepărta acest reu.

În toată lumea se fac societăți, se adună bani, pentru a putea duce lupta împotriva acestui dușman al omenirii.

Alcoolismul amenință omenirea cu tâmpire și moarte. În toată istoria ei nu se pomenește de-o nație ori de-un veac, în care să se fi fabricat atâtea spirtoase cât azi. Numai în Germania se bea pe an de trei miliarde și vre-o șapte opt sute de mii de lei.

Nu e îngrozitor, dar fioros. Aci să nu ni se spue: «deci Germanii beau și tot sunt voinici și cuceritori». Le vom răspunde: o nație nu piere într'un veac; dar slăbește pe'ncetul. E întocmai ca un stejar bătrân ale cărui rădăcini se putrezesc pe'ncetul, și-i trebuie zeci de ani pân ce se usucă, ram după ram. Pe urmă întrebarea cea mare este: «Ce-ar fi ajuns, dacă nu-i rodea beția?»

Sofia Nădejde.

Îmbunătățirea culturai porumbului și măsurile propuse de ancheta basarabeană (1).

Uot această misiune vor trebui să o practice administrațiunile bunurilor mănăstirești din Basarabia, apoi moșiile particulare mari și în fine cele câteva școale de gospodărie ce se găsesc în Basarabia.

În fine ar avea o mare însemnătate în chestia organizării de selectare și moduri de cultură trimiterea în America a unui număr din agronomii noștri pământeni. Aceștia vor trebui negreșit să fi absolvit întâiu un institut superior din țară și apoi după practica care o vor face dincolo de ocean la centrele de experimentare, să fie chemați a aduce luminile lor ca selecționari model. Asemenea specialiști, supravegheați de altfel de reprezentanții agenturilor sus pomenite, vor putea aduce servicii însemnate mai ales prin asta că tot bagagiul de cunoștinți și experiențe câștigate în America, îl vor putea pune în folosul special a uneia sau alteia regiuni din țară pentru care se potrivesc cu deosebire o parte sau alta din constatările și experimentele făcute de acești specialiști. Unor asemenea agronomi trimiși pentru studiu în America, administrațiunile județene vor trebui să le ofere avantajii socotindu-le anii petrecuți în străinătate ca ani de serviciu întregi, obligându-i în schimb ca, odată întorși în țară, să servească județului care i-a trimis, cel

(1) Vezi No. 34.

puțin 9 ani dearându-l în calitate de specialiști experimentatori. În acest sens ar trebui d. e. întrebuințat capitalul ce s'a adunat în gubernia noastră pe urma fundațiunii repaosatului protoereu Vedrașcu, destinată a servi la întreținerea de tineri Moldovenia din Basarabia, cari s'ar deda studiului special al gospodăriei sătești. Cu durere trebuie să spunem că această nobilă inițiativă de natură particulară cu tot capitalul adunat în decursul ultimilor ani, nu ne-a dat până acum nici un singur agronom, deși banii se cheltuesc cu sfințenie în scopul arătat. Numai atât că ideea neuitatului protoereu însușit de răvna ferbinte de a face binele cel mai mare compatrioților săi, a rămas până în minutul de față o pioasă dorință și abea viitorul apropiat va izbuti poate să aducă la îndeplinire gândul generos al repaosatului, de a ridică cultura și gospodăria sătească în iubita sa Basarabie.

La aceste toate sunt dator să adaog că dieta gubernială (zemstzul) a Basarabiei a discutat și adus la rezoluție următoarele proiecte, ce se vor supune sancționării guvernului având în vedere îndreptarea urgentă a stării economice din punctul asupra căruia ne ocupăm, și iată cum: 1. Ca să se avizeze în ce fel s'ar putea ajuta materialicește zemstzul basarabean ca să organizeze îndreptările necesare, atât în interesul local al guberniei, cât și cel general al țării cu privire la cultura cucuruzului. 2. Să se acorde introducerea scutirii de taxe vamale la mașinile americane destinate pentru cultura cucuruzului, cu atât mai mult că în Rusia asemenea mașini și unelte nu se fabrică. 3. Să se înființeze în Basarabia un institut central superior pentru propagarea științei gospodărești la sate, a cărui rol principal să consteie în a instrui lumea cu privire la condițiunile locale de agricultură și la ridicarea culturilor de căpetenie ale țării, adică a cucuruzului, a viței de vie și a tutunului.

Se înțelege de sine că realizarea sus pomenitelor propuneri va cere o sporire de buget, cheltuielile acestor măsuri fiind destul de mari. Decât, și o teamă de cheltuieli nu ar fi justificată, când judecăm că fiecare copcă cheltuită pentru îndreptările expuse se va întoarce înzecit. O sporire a productivității în Basarabia de numai

ro puzi la desiatină ar da populației un plus de venituri anuale de trei milioane ruble, iar îndreptarea recoltelor de cucuruz în părțile Rusiei, unde el se cultivă ar aduce zeci de milioane de ruble venituri.

Să nu uităm că avem în cultura cucuruzului un mijloc de îmbelșugare, ținem o sumă de resurse, cari au salvat de multe ori Rusia de sud de foamete și o va scăpa-o desigur în viitor cu totul de asemenea pericol. Să nu ne speriem dar de cheltuelile ce vor trebui de făcut pentru a ridica cultura acestei plante binefacătoare. Priviți fantoma groaznică a pelagrei și gândiți-vă că scăpați poporul de ce e mai strașnic și amenințator, înarmându-vă de a smulge din gura mizeriei și morții atâtea victime nevinovate.

Vom trăi și vom vedea cum fiecare spor de zece puzi de recoltă la desiatină va aduce țării un milion perdut după altul și se va ridica ca prin minune și buna stare economică și cultura generală a săteanului nostru. Iar ca să sfârșesc, îmi exprim dorința că cucuruzul care prin neglijența noastră devenise planta *mizeriei*, să-și câștige și pe pământul rusesc numele pe care-l poartă în patria sa, adică *planta miraculoasă*.

Și așa dar, înainte cu ajutorul celui de sus.

Em. Grigorovitză.

Pentru casă nouă de zid.

Când ne mulăm într'o casă nouă, varul de pe zid fiind încă crud, suntem expuși să ne îmbolnăvim. Iată o rețetă ca să înlăturăm asemenea primejdie: Luăm unt de-nucă fiert și spoim pereții de trei ori. Atunci nu numai că poți să te muți în casă, ci nici odată nu să va prăsi nici o jiganie, care poate să-ți facă supărare.

(Foaia Poporului).

Apicultura în Indo-China.

Sn mai toate coloniile franceze se găsesc albine a căror miere indigenii o exploatează într'un mod cu totul rudimentar, dar cari îmblânzite, domesticate după procedurile moderne ale apiculturii ar putea da frumoase beneficii.

Aceasta a dovedit-o învățatul francez *Dufour* într'un raport prezentat *Societății centrale de apicultură din Paris*, raport din care vom lua ce se raportează la Indo-China.

Sunt în Indo-China două specii de albine: una mai mare, de altfel foarte de temut, fiindcă nu s'a făcut nimic până acum spre a se recolta produsele ei nici nu s'a încercat de a o face să trăiască în stupi aproape de locuinți; cealaltă specie mai mică, a fost studiată la Tonkin de d-rul *Rialan*.

Albina lucrătoare are aproape un centimetru în lungime; regina sau *matea*, prezintă o lungime dela 12—13 milimetri. Această albină e mai puțin păroasă decât aceea din Franța; ea are totuși o cantitate oarecare de fire de păr roșiatice pe un fund negru.

*
* * *

Când abdomenul este destins se vede pe membrana, ce leagă inelele, o dungă galbenă ocupând aproape o treime din lățimea arcului dorsal. Acul albinei este scurt; ghindurile cu venin sunt mai dezvoltate decât la albina franceză; totuși înțepătura este mai puțin dureroasă și nu provoacă decât o simplă mâncărime

Indigenii pot să aibă stupi, dar ei recoltează mai cu seamă productul albinelor sălbatice. Pentru a strânge mierea se procedează astfel în Cochinchina: doi vânători pleacă împreună, când un roi este descoperit, unul din ei se urcă pe un arbore, înarmat cu o făclie de scoarță; el alungă albinele prin ajutorul fumului, desface atunci cuibul cu un cuțit și-l face să treacă la tovarășul său într'un coș ținut prin ajutorul unei funii. Dar un astfel de vânat este adese ori puțin profitabil și excursiile în păduri nu sunt în totdeauna ușoare. *Anamiții* dar au găsit mijlocul de a face pe albine să vie la ei, cel puțin într'o limită oarecare.

Ei aleg spre acest scop locuri mai joase, la adăpostul vântului și stabilesc, așează acolo ceea ce se poate numi cu drept cuvânt cursele albinelor.

Acestea sunt niște prăjini alcătuite din două trunchiuri despicate în lungimea lor și măsurând aproape doi centimetri în diametru. Aceste prăjini sunt suspendate de arbori orizontal; partea plană este îndreptată spre cer, fiind scobită în forma unui șanțuleț, ea primește apa de ploaie și o lasă să se scurgă, adăpostind astfel albinele ce s'au așezat dealungul feței cilindrice îndreptate spre pământ. Un arbore pe care albinele parcă-l iubesc în deosebi și de care pentru acest motiv se atârnă de preferință prăjinile este *Tramul* din familia *Myrtaceelor*.

Acest procedeu ingenios reușește adeseori, căci o sută de prăjini, se găsesc ocupate de 20 până la 40 colonii de albine. Culegerea mierei se face în luna lui August. Un cuib oferă dela 5 până la 10 faguri de miere și dela 500 până la 750 grame de ceară.

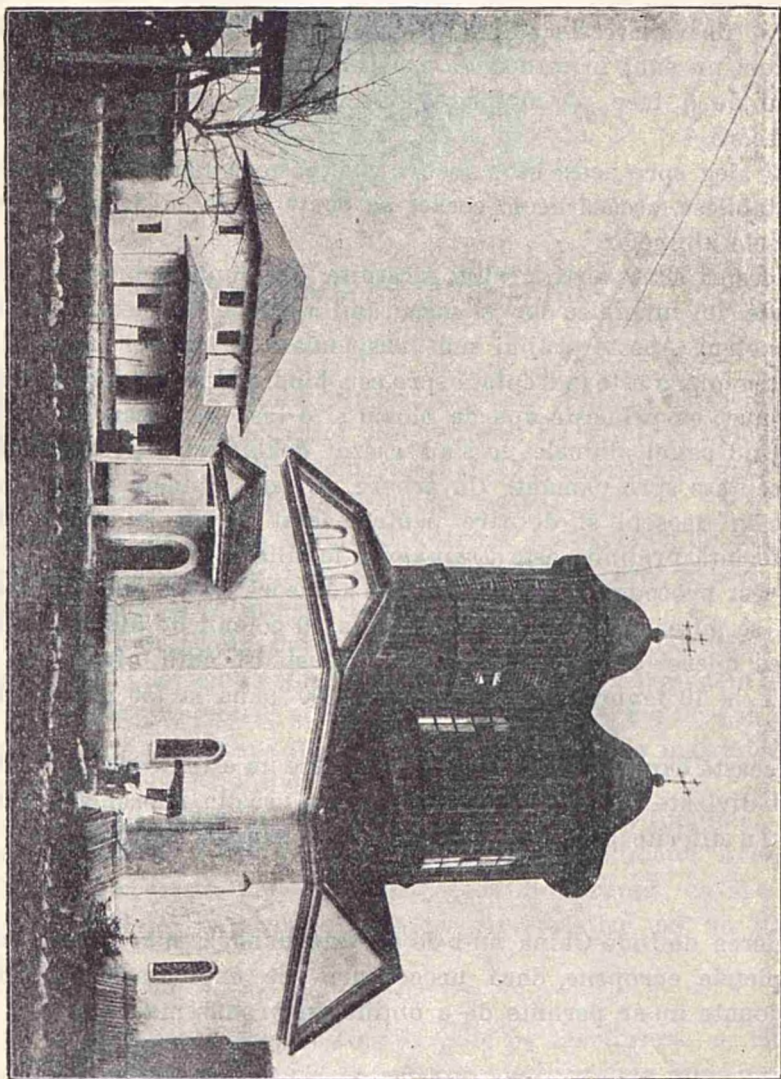
Această exploatare a albinelor sălbatice nu este liberă, pădurile sunt divizate în loturi designate pentru recolta mierei, în loturi pentru diferite produse forestiere, ca uleiurile, reșinile, etc.

Mierea de Indo-China nu-i de calitate bună, ea n'ar putea veni pe piețele europene, dacă procedurile de exploatare mai perfecționate nu ar permite de a obține un produs mai bun.

A. Vântul.

Biserica Gheñoaia.

D-l P. Gârboviceanu, administratorul Cassei Bisericii, a scos de curând de sub tipar al doilea volum

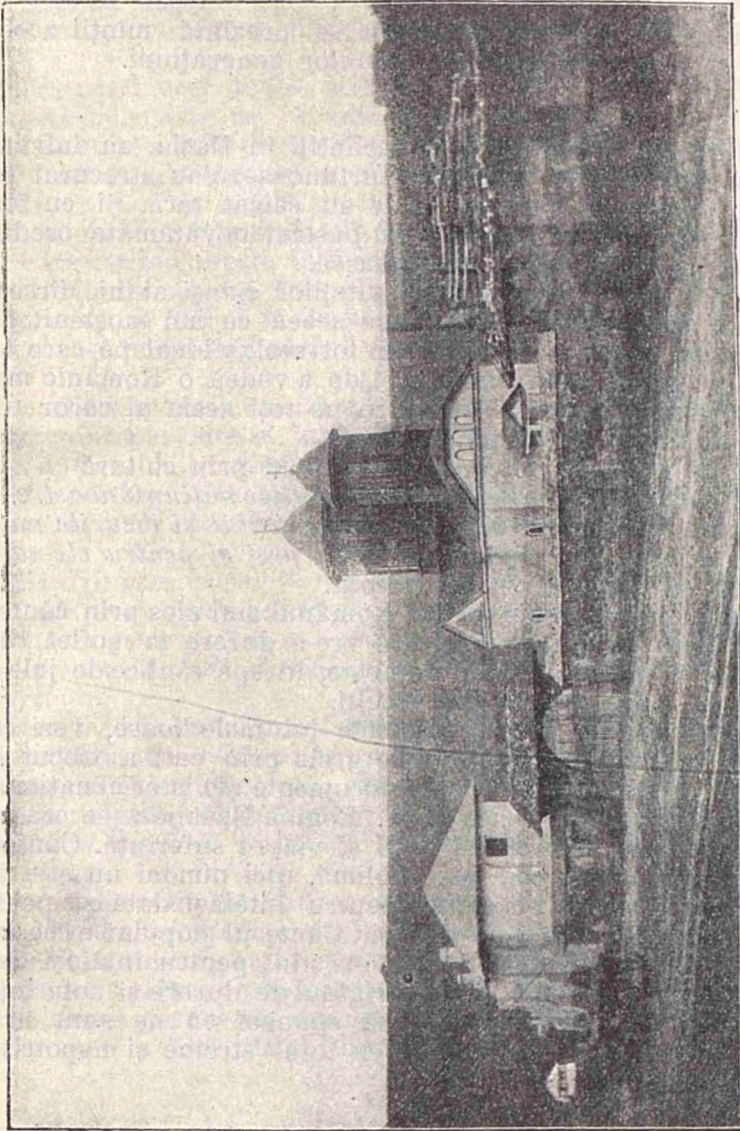
Biserica Gheñoaia.

din publicațiile acelei administrațiuni intitulat: « Biserici cu avere proprie ».

Luăm din acest volum două ilustrații cari repre-

zint biserica Ghenoaia din comuna Tohani, jud. Buzău.

Biserica aceasta e zidită la anul 1804 de Ghinea

Biserica Ghenoaia.

Speteanu, fost mare Ceauș de agie. Are 3 moșii cari au fost administrate înainte de epitropi, dar dela 1905 s'a decis, conform legii, a se administra de Cassa Bisericii.

In ce direcție să munțim?

Multe și însemnate probleme se prezintă minții acelor care se ocupă cu educația tinerelor generațiuni.

Strămoșii noștri au stat neclintiți în Dacia, au înfruntat toate nenorocirile veacurilor furtunoase; s'au strecurat prin atâtea neamuri barbare ce le au călcat țara. Și cu toate aceste sguduiri de secole, și-au păstrat nevătămate credința limba, patria și legea strămoșască.

Se cade ca și noi, urmașii vitejilor ostași ai lui Mircea și Ștefan, să păstrăm cu sfințenie aceea ce am moștenit dela strămoșii noștri și să urmărim tot același ideal pe care l-au dovedit vitejii noștri domnitori, de a vedea o Românie mare și puternică, care să cuprinză pe toți aceia al căror trup este străbătut de sânge românesc.

Să ne unim; să ne unim mai întâiu prin cultură

Să cultivăm elementele caracteristice națiunii noastre. Să păstrăm limba, credința, obiceiuri, portul și jocurile naționale. Acestea sunt odoare de mult preț și pentru ele să ne jermim cu dragoste în tot timpul.

Limba curată și-o exprimă Românul mai ales prin cântece, știut fiind că atunci când are vre-o durere în suflet, când un dor îi arde inima, el doinește, începe cântice de jale de țî-e mai mare dragul să-l ascuți.

Dacă stai de ascuți cânticele lui melodioase, vezi că'n ele se oglindesc împrejurările grele prin cari a trecut Românul. Ele sunt adevăratele documente ale istoriei naționale.

„Cântul popular—zice M. S. Regina Elisabeta—e cea mai înaltă poezie, căci el dă viață și viața-i suferință. Cântecul popular e poezia cea mai sublimă, căci nimeni nu știe cine l-a făcut. Fiecare l-a cântat pentru întâiași dată și pentru întâiași dată, sute de ani în șir. Cântecul popular e cea mai profundă poezie, căci fiecare l-a știut pentru întâiași dată. Ele curge din veselie și din strigătul de durere și suferință».

Astăzi, cu durere trebuie să spunem că ne sunt dragi mai mult cântece de mahala cu totul streine și nepotrivite firii Românului.

Portul național care odinioară făcea fală strămoșilor noștri, a ajuns acum de-a rămas numai prin unele sate răslețite de prin munți, sate prin care n-au ajuns încă picioarele orașenilor, ca să strice această podoabă de sărbătoare a țaranilor și mai cu seamă a țărăncelor de prin satele noastre.

Cu mare mâhnire vezi acum când mergi Duminica și în zilele de sărbătoare pe-la horele de prin sate, în locul mândrelor costume de altă dată, niște împestrităuri și un amestec de culori cari te fac să te crezi mai de grabă la o panoramă decât la o horă românească. În locul iei și fotei de odinioară vedem rochii, jachete, cari numai cinste nu ne fac.

Acum când vezi toate acestea, te întrebi măhnit: "unde sunt cămășile albe ca zăpada, cusute cu râuri și cu altițe? Unde sunt cămășile de borangic, subțiri, ușoare și minunat de frumoase, ale țărăncilor noastre cari le prindeau atât de bine.

Unde sunt în sfârșit, fotele și zuvelcile cu fluturi scilipitori sub care corpul crește în voe, iar nu schingiuit în corseturi, căci din nefericire și aceste obiecte de tortură a corpului au început să pătrundă la sate. Lucrul e trist, dar trebuie spus, ca să luăm mijloace de îndreptare.

Jocurile naționale ca: Banul Mărăcine, Alunelul, Mureșanca Brăul, sunt părăsite și înlocuite cu Valsuri, Polci, Mazurci. E de datoria celor chemați a ține în mâini destinele națiunii, noastre să lupte din toate puterile, ca aceste scumpe odoare să nu fie părăsite, căci atunci vom ajunge streini în țară noastră.

Să înființăm socetăți muzicale prin satele noastre cu scop de a cultiva cântecele, portul și jocurile naționale. Să facem pe copii să-și iubească portul, limba și țara în care s'au născut și pentru care și-au vărsat sângele strămoșii noștri.

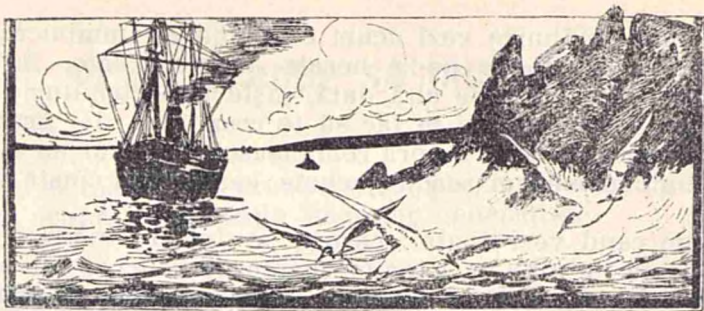
Să se facă fiecare din noi apărătorul legii creștinești, care a fost pavăza noastră de apărare; să ne facem apărătorii bisericii noastre; căci, credincioasă păstrătoare a depozitului strămoșesc, în timpul când străinul lovia limba neamului, făcea școală din tinda bisericeii și învăța pe copii să scrie și să citească românește.

Să nu incetăm nici un moment de a lupta pentru națiunea românească; să insistăm în școlă asupra țărilor locuite de Români care astăzi sunt supuși Ungurilor, Austriacilor, Rușilor. Să arătăm copiilor suferințele fraților noștri, pentru ca să ținem purure vie unitatea sufletească a Românilor dela Nistru pân'la Tisa, dela Dunăre la Mare.

Teodor Popescu

Invățător-Dâmbovița.

Înșula Creta.

Noi îi zicem Creta, Venețianii, Candia, iar Grecii de astăzi Criti și Turcii, Ghirid. În cărțile noastre vechi numele ei este Crit, ostrovul Critului.

Intinderea ei este de 8.620 klm. p. și e cea mai mare din insulele Mării Egee și tot odată partea cea mai de la miazăzi a Europei. Între insulele Mediteranee, numai Sicilia o întrece. Așezarea ei geografică, și strategică, mărimea, lungimea coastelor, golfulurile numeroase, rodnicia și locuitorii plini vlagă o fac nespūs de interesantă, fără să mai vorbim de istoria ei, căci în Creta s'a dezvoltat cea mai veche civilizație europeană, începând de pe la vre-o 13.000 de ani înn. de Hr. dar care pe la 4.000 și în deosebi pe la 2.000, 3.000 eră nespūs de înfloritoare.

Creta ar putea jucă rol covârșitor în Mediterana răsăriteană, întinzându-se pe 260 de klm. de a curmezișul la intrarea în Marea Egee. O flotă puternică, răzămată pe Creta, ar închide drumul către porturile și insulele arhipelului, către porturile bune și numeroase de pe coasta apusană a Asiei mici' de pe cea resăritană Greciei, precum și pe cel către Dardanele și către Salonic, poarta Macedoniei. Creta fiind la aceeași depărtare de Africa, de Europa și de Asia putem zice, la mijloc între Suez și Dardanele, este unul din punctele însemnate de atingere a acestor trei continente. Iată de ce puterile mari navale, în deosebi Anglia, și-au pus de mult și de multe ori ochii pe ea. Și Italia nădejduește că va putea face din Creta baza sa de operații împotriva coastei de miază-noapte a Africei.

Cretanii din vechime își socoteau insula ca fiind în mijlocul lumii și de aceea pretindeau domnia mării. Centrul economic și politic al Cretei e la miază-noapte, căci numai pe coasta aceasta se află golfuri, unde s'ar putea adăposti flote cari ar avea să lucreze în potrive Greciei, Asiei mici sau Turciei.

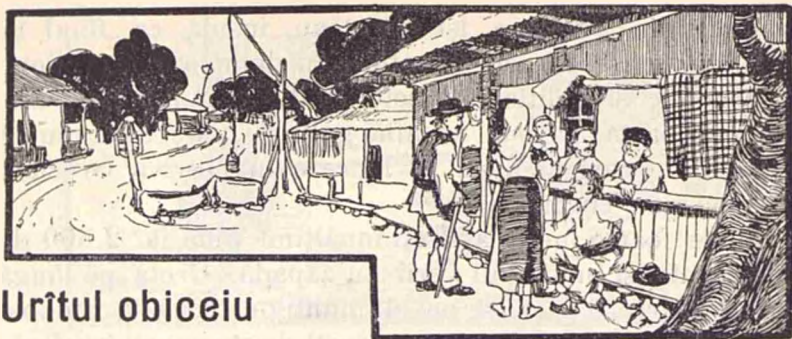
Insula e foarte muntoasă, cu înălțimi pînă la 2.600 de m., acoperite și în timpul verii cu zăpadă. Creta pe lângă farmecul mării îl are și pe al munților. Aceștia au fost pururi adăpost locuitorilor strîmtorați de dușmani în afară. De-acolo porneau răscoalele în potrive Turcilor și în munți era cetatea din urmă a luptătorilor. Munții sînt prăpăstioși, fără drumuri ușoare; localnicii știu pe unde să umble, dar Turcii, nu.

E lesne de pus stăpînire pe golfuri și orașe, dar mijlocul insulei e anevoie de cucerit. Și coasta de miazăzi e prăpăstioasă; e anevoie de coborît pe ea. Pe partea resăriteană sînt golfurile adânci de la Kisamo, Chania (Chanea) și în baia Suda; la cea apusană este Megalocastron (Candia) și Mirabella. Portul Caneei e cel mai larg și mai bun din toate, dar e în parte năsipit și în el pot intra numai vase cari pot pluti cu cel mult 7 m. de adâncime. Vase mai mari, în deosibi cele de răsboiu se pot adăposti numai la Suda, pe care insula stîncoasă Akrotiri îl apără de vânturi. Intrare o străjuiesc două cetățui : Suda pe insula cea mică și Izzedin pe Creta, amîndouă armate cu tunuri Krupp.

Dar portul acesta de răsboiu nu e în stare a se împotrivi chiurasatelor moderne. Arsenalele, șantierele, docurile sunt prea primitive.

O putere maritimă din cele mari ar putea face din Suda un sprijin de rangul întăiu pentru flota de răsboiu, dar cu cheltueli mari. Portul Candia e așa de nămolit în cât pot pătrunde în el numai vase foarte mici.

Locuitorii sunt îngrămădiți mai ales în partea de miază noapte în orașele Canea, Rethymno și Candia. Cretanii se îndeletnicesc cu creșterea vitelor și agricultură. În totul sunt 310.000 din cari 32.000 de mahomedani. Au miliție de 3.000 de inși.

Urîtul obicei

de aruncà la drum.

Aveți, de sigur, curiozitatea să vă faceți o idee despre măsura respectului și cuviinței ce au unii locuitorii din unele orașe și sate dela noi, pentru salubritatea și igiena publică.

Se vede că mai mult sau mai puțin, în mintea multora, *drum* sau *stradă*, înseamnă *afară*, adică un loc ce nu e în casă, și unde poate fi aruncat aceea ce nu-ți mai face trebuință, ne-curățenia casei, în sfârșit rămășițele, gunoaiele ce rezultă din viața de toate zilele a omului și animalelor.

Unele persoane mai puțin civilizate, merg prea departe cu ideea deplorabilă ce-și fac despre stradă și de îngrijirea ce ea merită să i se dea. Astfel, de pildă, ele nu se mărginesc a deschide ușile și ferestrele despre stradă pentru a aruncă praful în nasul trecătorilor, a scutura în drum așternutul lor, hainele de pe dâșii umplute de praf și de noroiu și altele... dar împing se vede sistemul «totul la stradă» până a aruncă și zoile lor, alte murdării menagere și chiar excrementele lor, mai ales acei locuitori cari n'au nici curte, nici latrină, și sunt poate nevoiți a utiliză strada ca atare. Nu vreau să mai pomenim de alte persoane cari fie din lipsă de scuipători în casă la ele, fie din distracție, găsesc cu cale a scuipă de sus pe trotuar.

Rigolele stradelor și șanțurilor șoselelor, în cari stagnează de luni și poate de ani unele materii aruncate, sunt din nefericire, mărturii vădite despre practica întinsă a sistemului oriental: «totul la stradă.»

Nu arare ori, unii locuitori prea puțini familiarizați cu regulamentele de salubritate și de igienă publică, aruncă pe strade ce le vine, fară a se gândi că lovesc ori murdăresc pe trecători.

Ce înseamnă toate aceste?

Este vădit că nu poate însemnă altceva decât puținul respect ce are omul de prin părțile unde se întâmplă asemenea lucruri pentru strada, pentru salubritatea publică, pentru ceea ce nu este al său, dar, desigur, este pentru serviciul tuturor.

Aruncă la drum pare că ar aruncă la canal, la gunoiu, la lătrină, în gropile Oatu sau în altele gropi faimoase în jurul Bucureștilor !

Ei bine, în contra acestei deprinderi rele, în contra acestui sistem deplorabil și nedemn de orașe cu pretențiuni occidentale cari deprinderi rele, din nonorocire, n'au dispărut încă din multe din orașele noastre și chiar din capitala țării, trebuie să ne ridicăm cu toți. Da, toți oamenii cu simțire nu numai poliția administrația, guardistul, ci toți cetățenii conștienți sunt datori nu numai să practice dar și să ceară mereu : Respect pentru drum!

Civilizația unui oraș trebuie să înceapă prin aceasta, iar la sate tot serviciul de salubritate se rezumă chiar în îngrijirea drumurilor.

În orașe nu mai ai aerul liber și bine-făcător din afară de oraș ; cel puțin dar să ne căsnim ca drumurile să nu fie infectate, dacă vrem să trăim sănătoși și feriți de multe boale.

E nevoie să ne deprindem cu toții de timpuriu a considera drumul ca o arteră de viață și a unui oraș și a unui sat chiar, dar nu numai pentru circulația și comunicarea oamenilor între ei, ci mai ales ca un rezervoriu de aer din care se alimentează locuințele noastre, ca plămâni orașului.

A aruncă deci în drum înseamnă aproape ca și cum l-ai aruncă în locuința vecinului tău, pentru că strada nu e a nimă-nui, ci e a tuturor. Și dacă în drum există praf, gunoaie, cadavre de animale sau alte murdării cu tot soiul de culturi bacteriene, de bună seamă că omul duce ceva de acolo cu el în locuința lui prin mijlocirea picioarelor și a hainelor.

Dacă «totul la canal» este un sistem salutar adoptat deja în capitală la clădiri publice și particulare, apoi de sigur că «totul la drum» este tocmai contrariul, un obicei barbar antiigienic, dezastruos pentru sănătatea tuturor, un trist obicei care dovedește lipsă de civilizație și de cultura cea mai elementară.

Repetăm dar, drumul nu este un canal pentru murdării, ci un canal pentru aer curat care servă la alimentarea locuințelor : stradele sunt și trebuie să fie plămâni tuturor aglomerațiilor de oameni.

„A nu aruncă nimic în drum trebuie să fie deviza cetățeanului adevărat civilizat“.

Mircea D. Șerban.

Cărți primite la redacție.

Dr. Al. Șaabaner Tuduri, Les stations climatiques et maritimes de la Roumanie. Alger 1909.

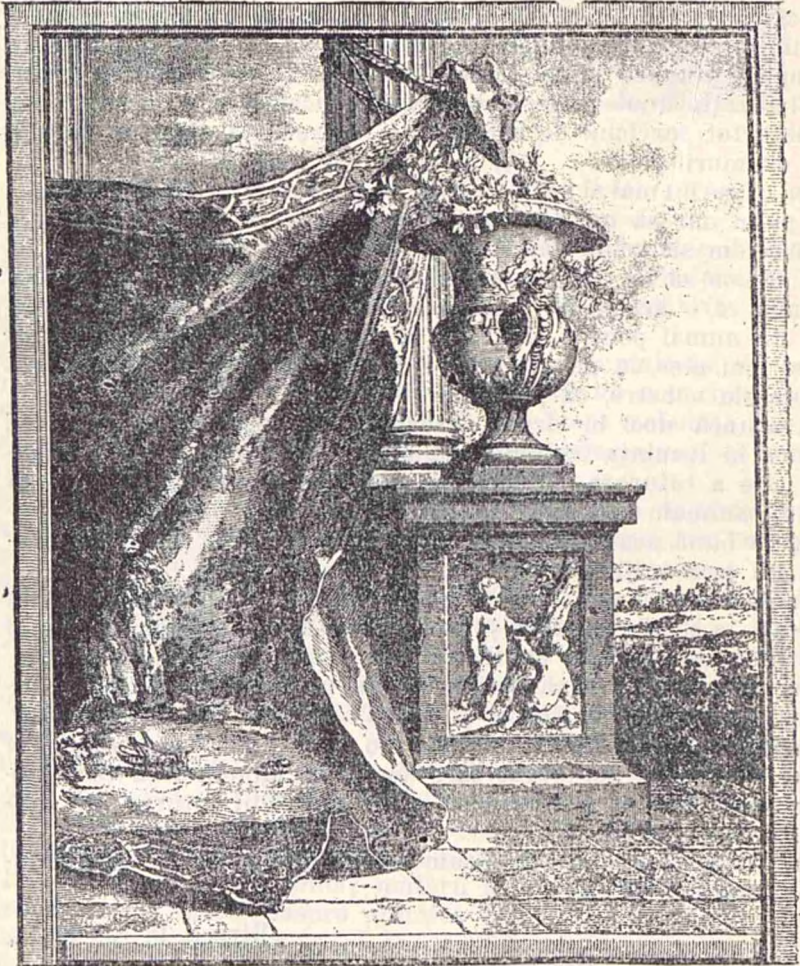
Părintele Ie. I. Mălăescu, dare de seamă despre starea materială și religioasă-morală a parohiei sf. Voevozi Mihail și Gavril din Târgul Jiului pe 1909. Târgul Jiului. Miloșescu, 1910.

FABULE ILUSTRATE

GRIERUL ȘI FURNICA

de

G. A S A C H I.

Săltând grierul la țară
 Suerat-a totă vara,
 Și când iarna a venit
 Cu nemica s'a trezit;
 Ne având macar de dor
 Muscă sau un vermișor.
 Pe furnica sa vecină
 A rugat să l împrumute
 Cu-un grăunte, c'o neghină,
 Să mai prindă la vârtute.

Țicând: zău, la timp de trier,
 Dau parola mea de grier,
 Inturnat-voiu toată suma
 Ș' interesul de împrumut.
 Dar furnica economă
 I-a ȝis: vara ce-ai făcut ?
 — Prin câmpii și prin grădine
 Am cântat pân'a dat bruma.
 — Ai cântat ? îmi pare bine,
 Jocă, vere, dar acuma !

Lucrările agricole în luna Iulie.

Sfaturi de obște.

În luna aceasta se urmează cu seceratul grâului și al altor cereale, cu treeratul și îngrijirea semințelor puse la magazie. Îndată după ridicarea grâului de pe câmp, ar trebui ca toate locurile de miriște să se are cât se va putea mai la suprafață, ca astfel toate semințele de erburi vătămătoare să fie acoperite cu pământ. Aceste semințe, la cea mai mică umezeală, vor încolți și vor crește și când locul este acoperit cu verdeață, se grăpează în lung și deacurmezișul și astfel toate buruienile sunt desrădăcinate și uscate de căldura soarelui.

Astfel de lucrări se fac de agricultorii din străinătate și sunt bine făcute, fiindcă numai cu modul acesta își pot scăpa semănăturile de fel de fel de burueni vătămătoare. Toate ogoarele (arăturile) făcute în luna Maiu și Iunie, în această lună se ară pentru a doua oară; însă de această dată arătura se face de-acurmezișul locului, ca brazdele să se fărâmițeze mai bine. Aceste arături se fac mai la suprafața locului.

În Transilvania, după ce au trecut două săptămâni dela această arătură, agricultorii săteni își grăpează locul, ca pământul să se mărunțească și mai bine.

Seceratul ovăzului.

Pe la jumătatea acestei luni sau chiar pe la sfârșit, se începe seceratul ovăzului, care ca și treeratul se face cu aceleași instrumente agricole.

Macul.

Dacă s'a copt, se smulge sau se taie cu secera sau cu un toporaș. După secerat, se fac mici snopi cari se așează glugi,

se lasă 10 zile în bătaia soarelui și după aceea se treeră sau se bat cu un băț. După treerat, semințele se dau la ciur de 2 ori, ca să se curețe bine. Se pun la magazie, unde se păstrează până la vânzare.

I n u l.

Când s'a semănat numai pentru fuior, se recoltează până nu s'au copt semințele; iar când s'a semănat și pentru semințe, atunci recolta se face după ce semințele s'au copt. Inul se smulge din pământ cu multă băgare de seamă, ca tulpinele să nu se scuture. Smulsul inului se face mai bine când pământul are puțină umezeală. După smuls, se fac mici snopi (mănuși), cari se leagă cu teiu, cu paie sau chiar fire de in însă mai mici. După recoltă, inul se usucă la soare și după ce s'a uscat, se bate pe un scaun ca să se scuture semințele și foile. În timpul uscatului, inul nu trebuie lăsat ca să cadă roua pe el afară, nici a fi plouat. După ce inul s'a uscat și s'au bătut, după ce s'au scos semințele, se topește în apă stătătoare. După topit, se spală bine, se usucă, se bate și se meliță, apoi se dărăcește și se perie.

Muștarul.

Muștarul se recoltează ca și rapița, când trunchiulețele au început a îngălbeni; iar foile a cădeă. După recoltă, se duce la arie, unde se treeră. Semințele se păstrează mai bine în pleava lor, în magazie până ce se usucă bine, după aceea se vântură și boabele se păstrează în magazie.

L i n t e a.

Lintea se cosește dimineața până ce nu s'a ridicat roua. După cosit, se mai lasă vr'o câteva zile în bătaia soarelui, după aceea se treeră, iar boabele se păstrează în magazie până ce se întrebuintează.

Cositul mohorului, porumbului și al sorgului.

Când aceste nutrețuri nu se dau în stare verde ca hrană animalelor, atunci îndată ce au înspicat, se cosesc de se face fân și astfel se dau ca hrană vitelor. Când aceste nutrețuri nu se pot uscă din cauza timpului prea ploios, se pot păstră în anumite gropi, unde dospesc și în cazul acesta poartă numele de nutreț murat, sub care stare se dau vitelor în timpul iernei.

Culesul cănepei.

Cânepa semănată în luna Aprilie pentru fuior, se culege în această lună, când tulpina capătă o culoare galbenă. Ace-

leași lucrări pe cari le-am văzut la recolta inului, se fac și la a cânepii, cu deosebire că cânepa se topește mai bine în apă stătătoare decât în apă curgătoare.

Rapița de toamnă.

Semănatul rapiței de toamnă, numită și colțza, se face de pe la 20 a acestei luni. Ca soiuri de rapiță, se seamănă rapița de Hamburg și rapița Paraploaie, cu floarea albă. Semănătura se face prin împrăștiere și în rânduri cu mașina, depărtarea dintre rânduri va fi de 40—50 cm. În acest caz se seamănă 3—6 litri de sâmânță, și când se seamănă prin împrăștiere 4—8 litri de sâmânță. Rapița crește bine în pământurile în care crește grâul. La noi se mai seamănă și rapița comună cu floarea galbenă.

În grădina de pomi.

Pomii pe timp secetos trebuiesc udați și mai trebuie tăiate toate crăcile date dela rădăcină și de pe tulpină. De pe la 20 ale lunii se poate începe cu altoitul cu mugurii crescuți în acest an.

În grădina de legume.

Se începe culesul mazărei și linteii, se recoltează semințele de morcovi, postârnic, pătrunjel de sfeclă de salată de copidă, varză, guli și ceapă.

În podgorii.

Dacă via nu s'a plivit și nu s'a săpat până la 20 a acestei luni st. v. aceste lucruri trebuiesc amânate până ce strugurii au început să dea în copt.

Vitele de muncă.

Vitele de muncă trebuiesc bine hrănite cu nutrețuri verzi și cu grăunte huruite. Ca vitele să nu fie înțepate de muște, să se spele pe corp cu apă în care s'au fiert foi de nuc. După ce s'au ridicat grâul de pe câmp și după ce miriștele s'au păscut de oi și alte animale se pot ară și semăna cu mohor amestecat sau cu muștar alb sau cu hrișcă amestecată cu meu sau cu muștar și dacă timpul va fi ploios în toamnă vom avea un bun nutreț pentru toate vitele.

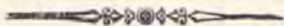
Tușul meilor.

Unii ciobani tund miei, a căror lână este căutată de plăpumari. Tot în această lună se despart melele de berbecuți cari s'au lăsat de prăsilă.

Albițele.

Pe la 20 Iulie se începe cu recolta mierei care trebuie să se facă într'o zi noroasă când căldura e mai scăzută fiindcă în stup se găsesc mai puține albine. Retezatul fagurilor se face mai puțin. La recoltă trebuie să avem în vedere și starea timpului, ca albinele să poată înlocui ce s'a recoltat.

V. S. Moșă.

Sfaturi pentru gospodine.

Iahnie de pește (p. 6 persoane).

600 gr. pește (crap sau știucă), etc.).

2—4 cepe (după mărime).

100 gr. untdelemn.

1 lingură cu bulion.

1 » » făină.

1 linguriță de sare (30 gr.).

2—3 foi de dafin, câte-vă boabe de piper.

După ce ai curățit peștele de solzi și i s'au scos măruntaele, se spală bine și apoi se taie bucăți deopotrivă. Il lăsăm să se scurgă, până se încinge untdelemnul și-l punem să se prăjească, după ce l-am sărat puțin și l-am tăvălit prin puțină făină. Când s'a prăjit pe toate părțile, îl luăm din tigaie și-l așezăm într'o cratiță sau tingire. Cu untdelemnul rămas facem sosul (adică prăjim ceapa și făina); stingem cu bulion și apă; mai lăsăm să fiarbă ca o $\frac{1}{2}$ ceas, adăogând sarea, foi de dafin și boabele de piper. Turnăm sosul peste pește (de voim, putem să-l strecurăm) lăsăm ca 3 sferturi de oră la un foc domol. Gustăm de sare, mai punem după gust.

(Obs. Cine voește să aibă un sos picant, pune și o lingură de oțet în sos când fierbe).

Elena M. Demetrescu.

Inundațiile din Banat.

(după «Foaia Poporului»)

Pagina glumeață.

„Cine numără parale se joacă cu geamparale“

DE

ANTON PANN

(Desemnuri originale de D. Stoica).

Hogea vrând la bâlcu să meargă,
Vecinii la el aleargă,
Imprejuru-i se adună
Să-i ureze cale bună
Și să-l roge să voească
Ceva să le târguească.
Unul zise:—Vecinele,
Cumpără-mi două inele,

Și ce bani vei da de plată
Viind ți-i număr îndată.
Altul vine iar și-i cere
Zicându-i:—Aibi bună vrere
Și îmi cumpără și mie
Vr'o cinci coturi de dimie,
Și să n'ai grije de plată,
Când vei veni banii 's gata.

Asemenea și alții iară
De altele îl rugară.
Iar el la fiște-cine
Răspunse tot:—Bine, bine.

Mai pe urmă unul scoate
Trei parale având toate.
Le dă zicând:—Vecinele,
Ia-mi geamparale pe ele.

Deci peste zile puține
 Dacă merge el și vine,
 Iată toți câți îl rugară
 Îndată-l împrejurară,
 — Mi-ai cumpărat, vecinele ?
 — Dar ce lucru-mi ziseși oare ?
 — De inele, frățioare.
 — Crede-mă că-mi uitai, frate,
 De treburi nenumărate.
 Vine și cel cu dimie :
 — Imi luași, nene, și mie ?
 Răspunse el : — Rău îmi pare
 Nea cutare și cutare,

Că îmi uitai ca pământul.
 Credeți, să vă crează sfântul.
 Veni între vorbele sale
 Și ce-l ce-a dat trei parale:
 — Bine ai venit, zicându-i
 Iar Hogeza îndată scoțându-i
 Și dându-i glasul și-nalță:
 — Danțul cu cimpoi se trage
 Și târgul cu bani se face.
 Cine numără parale
 El joacă cu geamparale.
 Câți dau peșin cântă cu fluer
 Iar câți nu, din buze șuier.

Informațiuni.

La 25 Octombrie 1910, orele 2 p. m., se va ține concurs la Eforie pentru postul de medic al Spitalului *Zossima* din comuna Armășești, județul Ialomița, ce se află ocupat provizoriu.

Condițiunile de admitere și programa concursului sunt publicate în «Monitorul oficial» No. 278 din 11 Martie 1900.

Registrul de înscrierea candidaților se află deschis în cancelaria Eforiei în orice zi și oră de lucru și se va închide cu 10 zile libere, înainte de ziua fixată pentru ținerea concursului.

De pe Domeniile Coroanei

În zilele de 1 și 2 Iunie a. c., d-l Ion Kalinderu, Administratorul Domeniilor Coroanei, inspectând Domeniul Gherghița, din jud. Prahova, a vizitat și bisericile și școlile din localitate. La școlile din comunele Ba'ta Doamnei și Gherghița, s'a interesat de rezultatele obținute cu elevii în cursul anului școlar, și rămânând mulțumit, a distribuit absolvenților școlii precum și la parte din elevi cărți folositoare din Biblioteca Administrației Domeniului Coroanei.

Ca în totdeauna s'a interesat în mod amănunțit, și de culturile întreprinse de locuitori, după îndemnul său, ca tutunul, sfecla de zahăr și plantele de nutreț, dându-le povețe pentru muncă și economie.

Cu deosebire i-a produs o impresiune plăcută bunele rezultate date de îndrumarea fiilor și ficelor de săteni, absolvenți ai cursului primar, către meserii în atelierele create de domeniul în mod cu totul practic. La ferărie, rotărie și lemnărie, sunt 11 elevi, iar la atelierul de țesătorie înființat în Gherghița numai de 3 luni, sunt 11 eleve, care pe lângă țesături au făcut o creștere mare de vermi de mătase, din 170 grame sâmânță, pe 400 paturi, și care a reușit complet. D-sa a dispus cu acest prilej, a se primi elevi pentru învățătura practică și la lăptăria, stupăria și la via Domeniului.

A împărțit apoi diferite ajutoare oamenilor nevoiași și a luat măsuri a se face reparațiuni și a se picta din nou un perete al bisericii din Gherghița.

D-l Ion Kalinderu a fost zilele trecute la domeniul Segarcea:

D-sa a vizitat, ca totdeauna, și bisericile și școlile, luând măsuri să se facă diferite îmbunătățiri localurilor.

În Lipov, unde s'a oprit mai mult, a fost întâmpinat de consiliul comunal, care prin graiul primarului a mulțumit pentru localul de școală cu 4 clase ce construște Administrația Domeniului Coroanei.

În decursul inspecției, D-l Kalinderu s'a interesat apoi de aproape de starea sătenilor întreținându-se cu dâșii despre nevoile lor și îndemnându-i să asculte de bunele povețe ce li se dau.

Licitație.

În ziua de 3 Iulie a. c., ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., se va ține la Eforia spitalelor civile, Bulevardu Elisabeta, licitație publică cu oferte închise pentru darea în întreținere a 3 cantoane și anume: unul pentru brigadier la Dudeștii de Baltă, județul Ialomița, unul pentru brigadier la Cacaletți, județul Vlașca și unul pentru brigadier la Măxineni județul R. Sărat.

Licitația se va ține în total și în parte pentru fie care canton.

Devizul pentru fiecare din aceste cantone este de lei 6.665, bani 40.

Condițiile, planurile și devizul se pot vedea la serviciul Domenial Biroul Silvic, în zilele de lucru între orele 10—12 $\frac{1}{2}$ a. m.

MINISTERUL DE FINANȚE

Dirrecțiunea contabilităței generale a Statului și a datoriei publice.

DATORIA PUBLICĂ

Tablou de numerile titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1889, împrumutul de 50.000.000 lei, ieșite la sorț la tragerile precedente și ne reprezentate la rambursare până la 2/15 Iunie 1910.

Titluri a 1.000 lei.

No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți		No. titlurilor	Data ieșirii la sorți	
	Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul
5080	Decemv.	1909	10366	Decemv.	1909	16904	Decemv.	1909	22033	Decemv.	1909
5106	»	»	10774	»	»	17362	»	1907	22255	»	»
5143	»	»	10977	»	»	17870	»	1909	23468	Iunie	»
5856	»	»	12357	»	»	18269	»	»	23594	»	»
6242	»	»	12695	Iunie	»	18287	»	»	23656	Decemv.	1909
7121	»	»	12742	»	»	18403	Iunie	»	23672	»	1908
7176	»	»	13005	Decemv.	»	18962	»	»	23691	»	1909
7785	»	»	13201	»	»	19252	Decemv.	»	24132	»	»
7833	»	»	13320	»	»	19955	»	1907	24306	»	»
7892	»	»	14541	Iunie	»	20850	Iunie	1909	24340	»	»
8844	»	»	14758	»	»	21113	»	»	24406	»	»
8878	»	»	14916	Decemv.	»	21417	Decemv.	»	24528	»	»
9253	Iunie	»	16543	»	»	21606	Iunie	»	24849	»	»
9557	Decemv.	<	16800	Iunie	1906	21685	Decemv.	»			

Titluri a 500 lei.

25007	Decemv.	1908	27226	Decemv.	1909	29886	Decemv.	1909	33380	Decemv.	1906
25057	»	1909	27360	»	»	30045	»	1908	33187	»	1905
25072	»	»	28630	»	»	30173	»	1909	33668	»	1908
25523	»	»	28787	Iunie	»	30540	»	»	33378	»	1909
26060	Iunie	»	28874	Decemv.	1908	31378	»	»	34307	»	1908
26886	Decemv.	»	29065	»	1905	31804	»	»	34377	»	»
26991	»	»	29240	»	1909	32233	»	1908	34586	»	1909
27150	»	»	29509	»	»	32536	Iunie	1909			

Numerele de vacanță.

Și anul acesta, în timpul vacanțelor celor mari, vom scoate numere duble. Ordinea lor va fi următoarea :

No. 41 (11 Iulie) și 42 (18 Iulie) vor eși împreună la 11 Iulie.
No. 43 (25 Iulie) și 44 (1 August) vor eși împreună la 25 Iulie.]

No. 45 (8 August) și 46 (15 August) vor eși împreună la 15 August.

No. 47 (22 August) și 48 (29 August) vor eși împreună la 29 August.

Dela No. 49 (5 Septembrie) numerele vor apare iarăși regulat săptămânal.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra
Lachlan MacIntosh Rate, „
G. I. Goschen „
Viconte de Duncannon „
E. W. H. Barry „
Robert Hamilton Lang „
Demetre de Frank „ Viena
P. Naville „ Paris
Ad Vernes „

Directori: { C. A. Stolz
E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creta Winchesterstreet.
Sucursala: Buc. rești, Piața sf. Gheorghe.

„NATIONALA“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.688.76
Idem format din capital și alte rezerve „ 1.075.842.80

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . Lei 33.000.000
Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NATIONALA“ asigură contra incendiului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Soc. din str. Doamnei No 12, București. Reprez. generală în Buc. str. Smârdan No. 4 Agenții în toate orașele din țară.

PURGEN

CU RENUME UNIVERSAL. Recomandat de medici in toată lumea pentru adulți și copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul contra *constipațiunii, congestiunii și migrenei.* Plăcut la gust, nu produce colici și n'are efecte rele asupra organismului.

— *Cel mai economic, cutia cu 25 purgative Lei 1.50* —

Rugăm a se refuza
pastilele cari nu
vor avea această

PURGEN
* BAYER *

inscripție, căci sunt
falsе, vătămătoare
și produc colici.

Stimați Cititori,

Răspândiți revista „Albina” în cercul cunoștințelor D-voastră.

FILIP LINDENBERG

București

— **Str. Lipsocani, 4.** —

(Dela 1 August: Str. Smârdan, 15)

Singurul magazin special

cu

JUCĂRII DE COPII

Obiecte frumoase și durabile cu prețurile cele mai ieftine.

mare deposit de articole de:

Păcăleală, Farșe, și Surprise, Aparate surprinzătoare de Scamatorii.

„STEAU A“

Societatea „*Steaua*” lucrează pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acum următoarele cărțile a câte 20 de bani :

No. 1. *Din Țara Băsarabilor*, de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la Războiul pentru neatâr-nare din 1877—78.

No. 2. *Foloasele învățaturii*, de P. Dulfu — o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția — o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu — tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povește practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Duțescu-Duțu — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu indemnuri pentru sătenii la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povește pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michălcescu și Victor Puiu — explicațiuni asupra slujbei bisericești și a picturilor murale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-*cel-Mare**, de Alex. Lepădatu — povestire populară a faptelor și războaielor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu — povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări străine, spre a folosi ca pilde țăranilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu — pildă despre un om rău năvălit și stricat din pricina beției, care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Răscurci*, de I. Slavici — povestire morală cu pilde cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *Domnul Tudor din Vlădimiri*, de N. Iorga — schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de Aldem — o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *România de peste Carpați*, de I. Russu Șirianu — studiu statistic.

No. 16. *Romanii și Dacii*, de Dr. I. Lupaș — povestire populară, despre luptele dintre Romani și Daci și despre obârșia și alcătuirea poporului românesc.

No. 17. *Satul Grivița*, de N. Rădulescu-Niger — povește despre agricultura și gospodăria sătenilor.

No. 18. *Cum ne putem feri de boalele molipsitoare*, de Doctorul Urechilă — lămuriri și sfaturi folositoare și trebuitoare tuturor pentru buna îngrijire și păstrare a sănătății.

No. 19. *Superstițiunile păgubitoare ale poporului nostru*, de George Coșbuc.

No. 20. *Antim Ivireanul*, de N. Dobrescu — schiță despre viața acestui vlădică, care a fost unul din cei mai însemnați, de cari am avut parte în trecut.

Societatea a scos și următoarele 5 tablouri în culori, executate artistic pe hârtie cromo:

	Bani
Portretul M. S. Regelui României	0.50.
„ „ „ Reginei României	0.50.
„ A. S. R. Principelui Ferdinand	0.50.
„ „ „ „ Pincipesei Maria	0.50.
„ lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei.	0.50.

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de *înscrisoare ca membri*, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din cărțile sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul : *Președinte*, Ion Kalinderu, *Membri* al Academiei Române.—*Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator.—*Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, senator, *Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, fost *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, fost *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înscrși și cotizațiuni plătite (urmare).

☞ Balotescu I. Nicolae (R.-Vâlcea), 50 bani; Simion D. Cornelia, elevă cl. IV, 50 bani; Negoescu N. Alex., elevă cl. IV, 50 bani; Cantea I. Sofia, elevă cl. IV, 50 bani; Simion O. Maria, elevă cl. IV, 50 bani; Steflea N. Silvia, elevă cl. IV, 50 bani; Niculescu I. Eugenia, elevă cl. IV, 50 bani; Stănescu I. Ioana, elevă cl. IV, 50 bani; Hangiu D. Ioana, elevă cl. 3-a, 50 bani; Duțulescu Constanța, elevă cl. 3-a, 50 bani; Craiovidianu Lucia, elevă cl. 3-a, 50 bani; Petru N. Elena, elevă cl. 3-a, 50 bani; Ghenoiu A. Maria, elevă cl. 3-a, 50 bani; Stoicescu N. Emilia, elevă cl. 3-a, 50 bani; Rădulescu C. Violeta, elevă cl. 3-a, 50 bani; Georgescu A. Alexandrina, elevă cl. 4-a, 50 bani; Th. Mărgineanu, directorul școlii de meserii (Buzău), 2 lei; C. Dumitroiu, contabil șc. meserii (Buzău), 2 lei; Mihalache Ene, maestru, șc. mes. (Buzău), 2 lei; Gh. Alixandrescu, maestru șc. meserii (Buzău), 2 lei; Pr. Buzdugan, maestru șc. meserii (Buzău), 2 lei; Constantin Th. Silvestru, maestru tinichigiu (Buzău), 2 lei; C. I. Nichita, direct. șc. agr. Armășești (Ialomița), 2 lei; C. Pășăreanu (Armășești-Ialomița), 2 lei; Gh. Pavline (Armășești-Ialomița), 2 lei; Stefan Vignetz (Armășești-Ialomița), 2 lei; Iordache Țiplica (Armășești-Ialomița), 2 lei; D. Fănescu (Armășești-Ialomița), 2 lei; Hugo Ianacek (Armășești-Ialomița), 2 lei; Cosma Dumitru (Armășești-Ialomița), Chiriacescu Nicolae, elev șc. de agr. (Armășești-Ialomița), 1 leu; Popescu N. Dumitru, elev șc. de agr. (Ialomița), 1 leu; Gheorghe D. Gheorghe, elev șc. agr. (Ialomița), 1 leu; Brat A. Ioan, elev șc. agr. (Ialomița), 1 leu; Cambesteanu Grigore, elev șc. agr. (Ialomița), 1 leu; Stănescu S. Nicolae, elev șc. agr. (Ialomița), 1 leu; Ciocârdel M. Victoria, elev șc. agr. (Ialomița), 1 leu; Belgrad I. Irimia, elev șc. agr. (Ialomița), 1 leu; Soc. Cult. și Progres a elev. șc. de agr. (Ialomița), 1 leu; Nicolescu M. Vasile, elev șc. de agr. (Ialomița), 1 leu; Băcseanu Gheorghe, elev șc. de agr. (Armășești-Ialomița).

(Va urma).

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA”

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudră lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul D-vo. ca neveritabile dacă vi s'ar oferî aceste preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și cu etichetele neatînse.

Crema și Pudra «FLORA» se pot întrebuița fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: «Crema și Pudra «Flora» nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuițare îndelungată pot vătăma sănătatea». — Pomada de păr «Flora» neintrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — Capilogen «Flora» (apă de păr), curată mătreața după câte-vă întrebuițări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — La nemulțumire să restituie oostul pentru oricare din aceste preparate.

Pectosin Iteanu

vindecă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trată cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfiseumul pulmonar etc. Sticla lei 3. — La Droguerii și farmacii.

Hemoferul Iteanu Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă pofta de mâncare pierdută, suveran pentru a combate **anemia, lipsa sângelui, cloroza, debilitatea generală, dispneea, constipația, Leucorea** (poală albă la femei) **Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul**, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici Prof. dr. Bulciu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel (Iași) și alții, după experiențele îndelungate. — Prețul lei 4. —

La Droguerii și farmacii.

Neuralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales neuralgice, precum și orice dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuițarea

Pastilelor Neuralgice Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon Lei 2.50, o dosă 50 bani. La Droguerii și Farmacii.